

תת"ע 707/06/16 - זיקמאן אדם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 707-06-16 מדינת ישראל נ' זיקמאן אדם
תיק חיצוני: 90210310695

כבוד השופטת רות וקסמן	בפני
זיקמאן אדם	המבקש
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 16.6.16 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע בתאריך 31.5.14, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1971, ונגזרו עליו קנס בגובה ₪1,400, פסילה בפועל לתקופה של חודשיים וכן פסילת רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי לתקופה של שנתיים.

המבקש נשפט בהעדרו לאחר שהוזמן כדין בעצם חתימה על שולי ההזמנה לדין וכתב אישום, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון מכיוון שסבו שגידל אותו נפטר ברוסיה ומועד המשפט "ברח לו מהראש". המבקש טען כי עבר למקום עבודה חדש המצריך תחבורה ניידת וכי הוא חייל בודד משוחרר ששירת כלוחם. כמו כן, ביקש לפרוס את הקנס לתשלומים.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהמבקש לא פירט כדבעי מדוע יבוטל גזר הדין שניתן בהיעדרו.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה

מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא הציג עילה טובה לאי התייצבותו. נפסק לא אחת, כי טעות או בלבול אינם עילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, וכך באו לידי ביטוי הדברים בהלכה הפסוקה:

"השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו" (מתוך רע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פד' לט' (3) 279, עמוד 280).

בע"פ 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) חזר בית המשפט העליון והבהיר: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט."

יתרה מכך, המבקש לא צירף לבקשה תעודת פטירה ולא ציין את תאריך הפטירה של סבו.

ב. עיוות דין

המבקש לא העלה בבקשתו כל טענת הגנה ו/או טענה באשר לעיוות הדין שייגרם לו באם פסק הדין יוותר על כנו.

אין בטענה כי המבקש זקוק לרכבו לצרכי פרנסה כדי להצדיק ביטולו של פסק הדין.

כמו כן, בהתחשב בחומרת העבירה, וותק נהיגתו הקצר של המבקש משנת 2014 ועברו התעבורתי הכולל 2 הרשעות, ביניהן הרשעה בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה, הענישה שהוטלה על המבקש נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

לפיכך, לא שוכנעתי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין, לאור טיעוני המבקש, אני קובעת כי הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון לא יאוחר מיום 15.11.16.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.